

γραφίας. Ἐπρότεινα λοιπὸν ὅτι τὸ μόνον εὐλογον ἦν αἱ ἀνωμαλῖαι νὰ καταδειχθῶσιν εἰς τοὺς ὑπολόγους, καὶ νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν τὰ βιβλία, ἵνα εὗρωσι καὶ ἐξηγήσωσι τὰς προσαπτομένας αὐτοῖς ἀταξίας. Ἄλλ' οἱ ἄλλως φρονοῦντες ἐπέμειναν νὰ πεμφθῶσι τὰ βιβλία ἐνσφράγιστα εἰς τὴν εἰσαγγελίαν καὶ οἱ ὑπόλογοι νὰ κατηγορηθῶσιν, ὥς σφετερισάμενοι ποσότη-
τας, ὅσαι, τὸ περίεργον, δὲν ἦσαν οὐδ' ὅλα τοῦ συλλόγου τὰ εἰσοδήματα!

Ἀφ' οὗτου λοιπὸν εἶδον τὴν τάσιν ταύτην, ἀπέσχον ὅσον ἐδυνήθην, τοῦ νὰ παραστῶ πλέον εἰς τοῦ συλλόγου τὰς συνεδριάσεις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως (ἣτις εἰσέτι, καθ' ἣν στιγμὴν γράφω, μένει ἀνέκδοτος). Εἰς τοῦτο δὲ καὶ ἠναγκαζόμην, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ ὅτι διηρχόμην τὸ θέρος ἐν Κηφισίᾳ, δεύτερον δὲ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Σύλλογος τῆς Ἀναπλάσεως συνέπιπτε σχεδὸν πάντοτε νὰ συνεδριάζῃ, ὅτε καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ἀφ' οὗ δὲν ἐδυνάμην νὰ ἐλλείπω, ὥς αὐτοῦ πρόεδρος.

Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία.

Ἄλλη ἐπιτροπὴ, ἐκ τοῦ Ἀρσακείου, ἦλθεν, ἀφ' οὗ μετό-
κησα εἰς Αθήνας, νὰ μοὶ προτείνῃ τὴν προεδρείαν τῆς Φιλεκπαι-
δευτικῆς Ἑταιρείας, ἀφ' ἧς ὁ κ. Μ. Μελάς εἶχεν ἀποσυρθῇ.
Ἀλλὰ δὲν ἐδέχθην τὴν πρότασιν, διότι τὴν Ἑταιρείαν ταύτην
ἐθεώρουν ἀνέκαθεν, ὥς διὰ κομματικοὺς λόγους παρεκβᾶσαν τοῦ
ἀρχικοῦ της σκοποῦ. Συστᾶσα πρὸ πλείστων ἐτῶν, τῇ πρωτοβου-
λίᾳ ἰδιωτῶν, οἷς καὶ ἐγὼ αὐτὸς κατεταττόμην, πρὸς ἴδρυσιν σχο-
λείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἢ μὴ Ἑλλάδι, ὅπου
δὲν ἐπήρκουν οἱ πόροι ἢ δὲν ἔφθανεν ἡ ἐνέργεια τῆς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως, ἐν συνεδριάσει τινί, προπαρασκευασθεῖση ὑπὸ τοῦ
τότε Προέδρου Γλαράκη καὶ τοῦ Γραμματέως Κοκκόνῃ, πᾶς ὁ
τῆς Ἑταιρείας σκοπὸς μετετράπη εἰς ἀπλὴν σύστασιν παρθενα-
γωγείου ἐν Ἀθήναις. Ὁρμῶντο δ' οἱ ταῦτα ἐνεργοῦντες, ὥς

νομίζω ὅτι καὶ ἀλλαχοῦ ἀνωτέρω ἐξέθηκα, ἐκ τῆς προθέσεως τοῦ ν' ἀνατρέψωσι τὸ Παρθεναγωγεῖον τοῦ Χίλλ, ὃ ὅλως ἀνυποστάτως ὑπώπτευνον, ὥς προτιθέμενον νὰ μετατρέψῃ τὰς νέας Ἑλληνίδας εἰς Διαμαρτυρομένας. Καὶ ἐγὼ μὲν, λαβὼν τον λόγον, ἐξέθηκα ὅτι οὐδὲν δικαίωμα εἶχομεν ν' ἀνατρέψωμεν αὐτὰς τῆς ὑφισταμένης Ἑταιρείας τὰς βάσεις, ὅτι δὲ ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου τὸν κανονισμόν εἶχεν ἤδη ἔτοιμον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, οὗ τότε ἦμην ἐγὼ αὐτὸς Σύμβουλος, καὶ ὅτι εἶχομεν ἤδη γράψῃ εἰς Ἑλβετίαν, διευθύντριαν προσκαλοῦντες ἐκεῖθεν ὥστε περιττὸν ἦν νὰ ἐξαντλήσῃ ὁ Σύλλογος τοὺς πόρους του πρὸς σκοπὸν ξένον αὐτῷ καὶ δι' ὃν ἐλήφθη πρόνοια κυβερνητική. Ἀλλ', ἰδὼν ὅτι ἐματαιολόγουν, ὅτι τὰ τῆς συνεδριάσεως ἦσαν πάντα προπαρασκευασμένα, καὶ ὅτι οἱ ὀργανώσαντες αὐτὰ εἶχον τότε καὶ πᾶσαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως, ὥστε, ὅ,τι ἐψήφίζον ἐδύνατο νὰ θεωρηθῇ καὶ ὑπ' αὐτῆς ἐπικεκυρωμένον, ἀπεχώρησα καὶ ἔπεμψα τὴν παραίτησίν μου ἐξ ἑταιρείας, ἣτις εἶχε παρεκβῇ τοῦ σκοποῦ της. Οὗτοι ἦσαν οἱ λόγοι δι' οὓς, καὶ μετὰ πολλὰ ἔτη δὲν ἔκρινα εὐλογον νὰ δεχθῶ τὴν προσενεχθεῖσάν μοι προεδρείαν αὐτῆς· οὐδ' ἐφαινετό μοι μεταβαλοῦσα δι' ἐμὲ τὴν θέσιν αὐτῆς ἢ περίστασις, ὅτι ὁ Ἀρσάκης, ὑπ' εὐγενοῦς φιλοπατρίας ἐμπνεόμενος, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν προεκτεθέντων, ἐδωρήσατο τῇ Ἑταιρείᾳ ὅλην περιουσίαν, δι' ἣς ὠκοδομήθη καὶ συνετηρεῖτο λαμπρὸν Παρθεναγωγεῖον, ἀνατρέφον μάλιστα τῶν εὐπόρων τὰς θυγατέρας, ματαιῶσαν ὅμως τὸν ἐθνικὸν σκοπὸν, δι' ὃν εἶχεν ἰδρυθῇ ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρεία. Καὶ εἰς τὰ καθέκαστα δὲ ταύτης, ἰδιωτικῶς διοικουμένης, ἡ βελτίωσις δὲν ἐδύνατο, κατ' ἐμέ, νὰ ἐπέλθῃ ἢ ἐνεργείᾳ τῆς Κυβερνήσεως, ἥς πρώτης καθῆκον ἦν νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ μορφώσεως διδασκαλισσῶν.

Σύλλογος Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Τόσῳ προθυμώτερον δ' ἐδέχθην τὴν γενομένην μοι πρότασιν, τοῦ νὰ καταταχθῶ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ *Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων*, διότι οὗτος, πρωτοβου-